

LETRA E DYTË DREJTUAR KISHËS SË KORINTIT

Përshëndetja hyrëse

1 Pali, të cilin Perëndia e emëroi apostull, dhe vëllai Timoteu, ia drejtojnë këtë letër kishës së Perëndisë në Korint, si dhe të gjithë të krishterëve në provincën e Akajës.

²Hir dhe paqe me ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Jezusi, Mesia dhe Zoti!

Falënderimi i Palit

³Qoftë lavdëruar Perëndia, Ati i Zotit, Jezus Mesisë. Ai është Ati, mirësia e të cilit nuk ka asnjë kufi, dhe i cili na jep gjithmonë ndihmën e tij. ⁴Edhe në qoftë se unë duhet të duroj shumë vështirësi, kjo më jep gjithnjë zemër. Prandaj mund t'u jap zemër të tjerëve që durojnë vështirësi të tilla. Unë jam në gjendje t'ju jap zemër, ashtu siç më dha zemër Perëndia mua.

⁵Marr pjesë jashtëzakonisht në vuajtjet e Mesisë. Por e jashtëzakonshme është edhe nxitja që më jepet me anë të kësaj përvoje. ⁶Kur vuaj, kjo ndodh për të mirën tuaj, që zemra juaj të forcohet. E kur mua më jepet zemër, kjo ndodh që t'ju jepet zemër juve që duroni të njëjtat vuajtje me mua. ⁷Kështu, besimi ynë te ju nuk lëkundet kurrë, sepse e dimë: pasi ju solidarizoheni me vuajtjen time, keni dobi nga ndihma që më jepet mua.

⁸Ju duhet ta dini, vëllezër, se në provincën e Akajës gjendesha në një situatë pa rrugëdalje. Barra që po mbaja, ishte aq e madhe, sa që i tejkalonte forcat e mia. Humba shpresën se do të mbeteshja gjallë.

⁹Ndihesha si njeriu që dënohet me vdekje. Por kjo ndodhi që të mos besoj në vetvete, por që ta mbështes besimin tim në Perëndinë, i cili ringjall të vdekurit. ¹⁰E, në të vërtetë, ai më shpëtoi nga vdekja e sigurt. Këtë gjë do ta bëjë edhe në të ardhmen. Shpresat i kam varur tek ai: ai do të më shpëtojë edhe herën tjetër. ¹¹Gjithashtu, për këtë japin ndihmesën e tyre edhe lutjet tuaja për mua. Atëherë shumë njerëz do ta falënderojnë Perëndinë për atë që bëri për mua.

Përse nuk u kthye Pali në Korint?

¹²Jam krenar që ndërgjegjja ime dëshmon se sjellja ime përcaktohet gjithnjë nga sinqeriteti dhe besueshmëria me të cilën Perëndia sillet ndaj meje. Unë nuk pranoj të drejtohem nga dinakëria njerëzore, por nga hiri i Perëndisë. Kjo vlen, para së gjithash, për marrëdhëniet e mia me ju. ¹³Ajo që shkruaj në letrat e mia, do të thotë pikërisht atë që po lexoni e po kuptoni. Shpresoj se do t'i kuptoni plotësisht (këto letra); ¹⁴ashtu si disa prej jush që më kuptuat, e morët vesh se mund të jeni krenarë për mua, ashtu siç do të jem edhe unë krenar për ju kur të vijë Jezusi, Zoti ynë.

¹⁵⁻¹⁶Duke ju besuar juve dhe duke besuar se ju na besoni neve, mendova t'ju vizitoja gjatë kalimit për në Maqedoni. Doja të vija te ju për herë të dytë duke sjellë ndihmën e Perëndisë, dhe pastaj në rrugën e kthimit nga Maqedonia të rrija përsëri te ju. Atëherë ju duhej të më pajisnit me gjithçka që më duhej për udhëtimin drejt Judesë. ¹⁷Meqë m'u desh ta ndërroja këtë plan, a do të thotë kjo se jam i ndryshueshëm? A mendoni ju se bëj plane me prapamendim, duke thënë «po» e duke menduar «jo»? ¹⁸Ju siguroj para Perëndisë se nuk ju kam dhënë kurrë një mesazh me dy kuptime: edhe po, edhe jo! ¹⁹Jezusi, Mesia dhe Biri i Perëndisë, të cilin jua shpallën Silvani dhe Timoteu, nuk është individ me dy fytyra. Përkundrazi, ai është Pohuesi hyjnor. ²⁰Me anë të tij Perëndia i pohon të gjitha premtimet e veta, dhe po me anë të tij mund të thuhet Ameni i fundit për nder të Perëndisë. ²¹Perëndia na ka vënë në këtë themel të patundur: në Mesinë. Ai na ka veçuar për shërbimin e tij ²²dhe na ka vulosur me vulën e tij. Ai na e ka dhënë Shpirtin e tij si peng për gjithçka që na mban gati.

²³Unë e thërras Perëndinë për dëshmitar: le të më kërkojë llogari në qoftë se nuk kam thënë të vërtetën! Nuk jam kthyer ende në Korint, sepse desha t'ju mbroja. ²⁴Nuk kërkoj të mbizotëroj as mbi ju e as mbi fenë tuaj – feja juaj është mjaft e patundur, – por mund të bashkëpunoj me ju për shtimin e gëzimit tuaj.

2 Nuk dëshiroja të vija përsëri te ju për t'ju trishtuar. ²Në qoftë se bëj kështu, nuk do të mbetet askush për të më gëzuar përsëri. ³Pikërisht këtë ju kam shkruar. Nuk dëshiroja të vija e të vëreja që pikërisht ata që duhet të më gëzojnë, në të vërtetë, do të më trishtojnë. Në të vërtetë, unë jam plotësisht i sigurt që ju do të gëzoheni, në qoftë se mund të më gëzoni mua. ⁴Kam qenë shumë i shtypur dhe zemërlëshuar, dhe ju kam shkruar me lot në sy. Por nuk dëshiroja t'ju trishtoja. Ju duhet ta kuptoni më mirë se sa ju kam në zemër.

Ndjesa për të dënuarin

⁵Në qoftë se dikush nga ju i ka shkaktuar dikujt hidhërim, nuk ma ka shkaktuar mua, por ju të gjithëve – më mirë të themi, shumicës prej jush, që të mos e teproj. ⁶Mendoj se dënimi që i dhatë atij, ♦ është tashmë i mjaftueshëm. ⁷Tani është koha t'i ofroni ndjesë dhe ngushëllim, sepse ka mundësi që njeriu në atë gjendje të mposhtet krejtësisht nga trishtimi. ⁸Tani po ju lutem t'i tregoni se ju e doni. ⁹Me shkrimin tim doja të vija në provë besnikërinë tuaj, për të vënë re nëse do t'i zbatonit urdhrat e mi. ¹⁰Në qoftë se ju e falni, atëherë edhe unë e fal. Në qoftë se kam personalisht diçka për të falur, e fal për hirin tuaj para

Mesisë. ¹¹Të mos na e hedhë Satani. Qëllimet e tij i kemi të qarta.

♦ shih 1 Kor 5.

Pali në Troadë

¹²Kur mbërrita në Troadë, shpalla edhe atje lajmin e mirë për Mesinë. Njerëzit ishin shumë të hapur për ta pranuar lajmin. ¹³Por isha i shqetësuar, sepse bashkëpunëtori im, Titu, nuk kishte ardhur ende. Prandaj u largova që andej dhe udhëtova për në Maqedoni.

Në parakalimin triumfal të Mesisë

¹⁴E falënderoj Perëndinë, sepse ai më çon gjithkund në parakalimin triumfal të Mesisë. ♦ Kështu, Mesia me anën time e njofton gjithkund të vërtetën e tij, si era e temjanit që përhapet. ¹⁵Prej meje del për nderin e Perëndisë era e temjanit e lajmit të mirë të Mesisë. Mbërrin si tek të shpëtuarit, ashtu edhe tek të humburit. ¹⁶Për të humburit është erë vdekjeprurëse, ndërsa për të shpëtuarit erë jetëprurëse. Kush është i aftë për një mision të tillë? ¹⁷Ka shumë të tillë, vërtet, që e përhapin lajmin e mirë për Mesinë dhe bëjnë tregti për fitim. Unë, përkundrazi, e përhap atë plotësisht pa interes. Unë flas si njeri që i shërben Mesisë, dhe ajo që flas, vjen nga Perëndia, të cilit i përgjigjem.

♦ Pali bën aludim për nderimin që i bëhej gjeneralit romak, kur ai kthehej fitimtar me të mundurit e lidhur në karrocën e tij. Vendësit digjinin temjan, kurse të mundurit ekzekutoheshin.

Ligji dhe Shpirti

(Jer 31,31)

3 Mos ju duket sikur po e lavdëroj veten përsëri? Ose, a kemi nevojë për rekomandime për ju ose prej jush, siç kanë nevojë disa? ²Ju jeni vetë rekomandim për ne, i shkruar në vetë zemrat tuaja. Secili mund ta lexojë e ta kuptojë. ³Secili mund të shohë se ju jeni një rekomandim prej Mesisë, një rekomandim, që ai e shkroi me anën e shërbimit tim. Ky rekomandim nuk është shkruar me ngjyrë, por me Shpirtin e Perëndisë së gjallë. Nuk shkruhet në rrasa guri (si në Dhiatën e vjetër), por në zemrat e njerëzve.

⁴Unë e ngarkoj veten me një detyrë të tillë, sepse Perëndia më bëri të aftë për këtë me anë të Mesisë. ⁵Me forcat e mia nuk jam i aftë për një detyrë të tillë. Gjithçka që mund të bëj, vjen nga Perëndia. ⁶Ai më bëri të aftë ta njoftoj besëlidhjen e tij të re kudo. Me anë të kësaj besëlidhjeje Perëndia jep jo një Ligj të shkruar, por Shpirtin e vet. Shkronja e Ligjit të çon në vdekje (për shkak të mosbindjes së njeriut), ndërsa Shpirti të çon në jetë (për shkak të dhuratës së Perëndisë).

⁷Ligji ishte shkruar në rrasë guri me shkronja. Megjithëse Ligji të çonte në vdekje, shkëlqimi në fytyrën e Moisiut ishte aq i fortë, saqë populli izraelit nuk mund ta duronte. E ky ishte vetëm një shkëlqim kalimtar. Prandaj, pasi shërbimi që sillte vdekjen ishte i lidhur me kaq shumë madhësi, ⁸sa më madhështor duhet të jetë atëherë shërbimi që të çon në jetë me anë të Shpirtit! ⁹Meqë shërbimi që në fund u sillte njerëzve dënimin, rrezatonte madhështinë e Perëndisë, aq më shumë duhet të jetë e lidhur madhështia me shërbimin që u sjell njerëzve vendimin e pafajësisë! ¹⁰Në krahasim me këtë shkëlqim mposhtës, çdo shkëlqim tjetër duhet të jetë një hiç. ¹¹Sepse në qoftë se ajo që ishte kalimtare, rrezatonte madhështinë e Perëndisë, aq më shumë do ta rrezatojë madhështinë e Perëndisë ajo që qëndron përgjithmonë!

¹²Meqë e kam këtë shpresë, mund të flas kështu. ¹³Unë nuk kam nevojë ta mbuloj fytyrën siç e mbuloi Moisiu fytyrën e tij me shami, që izraelitët të mos shihnin si po zhdukej shkëlqimi i tij. ¹⁴Por izraelitët janë të verbër. Kur ata e lexojnë Dhiatën e vjetër, mbi fjalë u rri e njëjta mbulesë; sepse mbulesa hiqet vetëm me anë të besimit të Mesia. ¹⁵Edhe tani, kur e lexojnë Ligjin e Moisiut, mbi mendjen e tyre qëndron një mbulesë. ¹⁶Ajo që vlente për Moisiun, vlen edhe për ta: *kur të kthehen te Zoti, u hiqet mbulesa.*

¹⁷Por Zoti për të cilin është fjala, vepron me anë të Shpirtit të tij. E kur vepron Shpirti, ndodh edhe çlirimi.

¹⁸Ne të gjithë e shohim me fytyrë të zbuluar madhështinë e Zotit (të zbuluar në Mesinë). Kështu shndërrohemi vetë në atë që shohim dhe marrim gjithnjë e më shumë pjesë në madhështinë e tij. Këtë Zoti e bën me anë të Shpirtit të tij.

Asnjë arsye për mendjemadhësi

(Zan 1,3; Ps 115,1)

4 Perëndia kishte mëshirë për mua, prandaj ma besoi këtë shërbim. Prandaj nuk më lëshon zemra. ♦ ²U shmangem metodave mashtruese. Nuk punoj me marifete dhe as nuk e shtrembëroj Fjalën e Perëndisë. Përkundrazi, e shpall të vërtetën e saj në mënyrë të kulluar. Ky është rekomandimi im para secilit që e provon ndërgjegjen e tij para Perëndisë.

³Lajmi i mirë është i paqartë vetëm për ata që janë të humbur. ⁴Satani, sundimtari i kësaj bote, i verboi ata, që të mos e besojnë këtë lajm të mirë dhe as ta shohin shkëlqimin e tij. Në këtë shkëlqim zbulohet

madhështia e Mesisë dhe në Mesinë zbulohet vetë Perëndia. ⁵Prandaj shpall jo vetveten, por Jezusin, Mesinë, si Zot. Unë vetë jam vetëm shërbëtor – shërbëtori juaj për hir të Mesisë. ⁶Perëndia tha njëherë: *Nga errësira të ndriçojë drita!* Kështu bëri që drita e tij të ndritë në zemrën time, që njerëzit ta njohin madhështinë hyjnore që rrezaton Jezusi, Mesia.

⁷Unë jam vetëm një enë e thyeshme për të mbajtur një gjë kaq të çmuar. Në të vërtetë, duhet të shihet qartë se fuqia e mbinatyrshme vjen nga Perëndia dhe jo nga unë. ⁸Megjithëse jam i munduar nga çdo anë, nuk jam i shtypur. Megjithëse shpesh nuk gjej rrugëdalje, nuk më lëshon zemra. ⁹Njerëzit më përndjekin, por Perëndia nuk më lë në baltë. Më rrëzojnë, por përsëri ngrihem në këmbë. ¹⁰Vazhdimisht e vuaj vdekjen e Jezusit në trupin tim. Por kjo ndodh që në mua të duket jeta drejt së cilës u ringjall Jezusi.

¹¹Për hir të Jezusit e vë jetën vazhdimisht në rrezik. Gjithashtu, në trupin tim të vdekshëm duhet të duket edhe jeta e Jezusit. ¹²Unë i jam dorëzuar vdekjes; por për këtë juve ju dhurohet jeta.

¹³Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Flas sepse kam besim te Perëndia.* Kjo vlen edhe për mua. Meqë i besoj Perëndisë, nuk e ndërpres shpalljen e lajmit të tij të mirë. ¹⁴E dimë se Ai që e ringjalli Zotin Jezus, do të na ringjallë edhe ne (për shkak të lidhjes sonë) me Jezusin dhe do të na vërë bashkë me ju pranë tij. ¹⁵Të gjitha këto që duroj, ndodhin për dobinë tuaj. Mëshira e Perëndisë duhet të njoftohet gjithkund, që njerëzit ta falënderojnë Perëndinë gjithnjë e më shumë, dhe t'i japin atij lavdi.

♦ Dekurajimi i shkaktuar nga dështimi relativ i misionit hebre dhe nga vonesa e kthimit të Krishtit.

Atdheu te Perëndia

¹⁶Prandaj nuk më lëshon zemra. Forcat e mia natyrore dërrmohen, por jeta që më jep Perëndia, ripërtërihet dita-ditës. ¹⁷Vuajtjet që duhet të duroj tani, nuk peshojnë shumë dhe mbarojnë shpejt. Ato do të më sjellin një madhësi që i kalon të gjitha parafytyrimet dhe që nuk shteron. ¹⁸Unë i var shpresat jo tek ajo që shoh, por tek ajo që ende nuk shihet. Vërtet, ajo që shohim tani qëndron vetëm për pak kohë, kurse e padukshmja qëndron përgjithmonë.

5 Ne e dimë se kur të hiqet çadra në të cilën po jetojmë tani, d.m.th. trupi ynë, Perëndia na mban gati një mbështjellëse tjetër; një shtëpi që nuk është ndërtuar nga njerëzit dhe që qëndron përgjithmonë.

²Derisa jetojmë në këtë botë, ndihemi të shtypur dhe përmallohemi për mbështjelljen e trupit qiellor.

³Përndryshe, vërtet, do të gjendemi të zhveshur kur të na duhet ta heqim trupin tokësor. ⁴Derisa jetojmë ende në këtë trup, jemi nën një barrë të rëndë. Nuk dëshirojmë të ndahemi nga trupi ynë i vdekshëm; dëshirojmë të hyjmë në trupin tonë të pavdekshëm, që ajo që është e vdekshme në ne, të përpohet nga ajo që është e pavdekshme. ⁵Dhe me të vërtetë, Perëndia tashmë vepron në ne, që ky shndërrim të realizohet; sepse na e dha kaparin – Shpirtin e shenjtë.

⁶Prandaj jam i sigurt në çdo gjendje. Unë e di: derisa jetoj në këtë trup, jam i ndarë nga Zoti. ⁷Ne jetojmë në kohën e besimit, ende jo në atë të shikimit. ⁸Por jam plotësisht i bindur dhe më mirë do të largohesha menjëherë nga trupi im, për të banuar te Zoti. ⁹Por pikërisht meqë përmallohem për këtë, bëj çdo gjë të mundur për t'i pëlqyer Zotit, qoftë duke qëndruar në këtë trup, qoftë duke e lëshuar atë. ¹⁰Në të vërtetë, ne të gjithë duhet të dalim në gjyq para Mesisë. Atëherë secili do të marrë atë që meriton, sipas asaj që ka bërë në kohën e jetës së tij tokësore, qofshin ato vepra të mira ose të këqija.

Amnistia nga Perëndia

¹¹Mëqenëse duhet të jap llogari para Zotit, kërkoj të fitoj njerëz për Perëndinë. Perëndia më njej plotësisht. Shpresoj se edhe ju më njihni kështu. ¹²Nuk kërkoj ta lavdëroj veten përsëri. Dëshiroj më mirë t'ju them se keni arsye për të qenë krenarë për mua. Atëherë ju mund të bëni të heshtin ata që janë krenarë për kualifikime të jashtme, por që nuk duan t'ia dinë për kualifikime të brendshme. ¹³Edhe unë kam qenë jashtë vetës, por kjo është punë ndërmjet meje dhe Perëndisë. Por, për hatrin tuaj, unë duhet të përdor logjikën e zakonshme. ¹⁴Dashuria që Mesia ka treguar ndaj nesh, përcakton tërë sjelljen time. Tablonë e përfytyrojmë kështu: Njëri vdiq për ne të gjithë, ♦ dhe kjo provon se të gjithë kishin vdekur. ¹⁵Meqë ai vdiq për ta, jeta e tyre nuk u takon më atyre, por i takon Atij që vdiq për ta, i cili edhe u ringjall për ta.

¹⁶Prandaj nuk vlerësoj më asnjëri sipas kritereve njerëzore – madje as edhe Mesinë, sepse njëherë vetë unë bëra një gabim të tillë. ¹⁷Kush i takon Mesisë, u bë njeri i ri. Ajo që ishte njëherë, mbaroi; filloi diçka krejt e re. ¹⁸Këtë e bëri Perëndia. Megjithëse ishim armiq të tij, me anë të Mesisë na pajtoi me vetveten. Mua më dha për detyrë ta përhap këtë lajm të pajtimit. ¹⁹Me anë të Mesisë Perëndia vepronte vetë dhe largoi atë që i ndante njerëzit prej tij. Nuk ua llogarit më mëkatet atyre dhe na e besoi neve lajmin e pajtimit.

²⁰Prandaj në emër të Mesisë u drejtohem të gjithë njerëzve. Vetë Perëndia i thërret ata kur unë u them: «Në emër të Mesisë ju lutem me ngulm: Pranojeni amnistinë që ju drejton Perëndia!» ²¹Perëndia e bëri flijim për mëkat Mesinë që ishte pa asnjë mëkat, që ne ta marrim pafajësinë në saje të tij.

6 Si bashkëpunëtor i Perëndisë ju lutem: Mos e lini pa fryt hirin e Perëndisë që keni marrë. ²Perëndia thotë: *Kur erdhi koha që të kisha mëshirë për ju, ju dëgjova: kur arriti dita e çlirimit tuaj, ju ndihmova.* Kini kujdes. Tani është koha e mëshirës. Sot është dita e shpëtimit.

♦ Edhe pse potenciali i sakrificës së tij është i pakufizuar, efikasiteti i tij është i kufizuar me ata që besojnë në Mesinë.

Gjithçka për lajmin e mirë

³Përsa më përket mua, nuk dëshiroj të pengoj asnjëri, që të mos diskreditohet shërbimi që më dha Perëndia. ⁴Dëshiroj të tregohem shërbëtor i vërtetë i Perëndisë edhe në qoftë se duhet të duroj shqetësime, rreziqe dhe vështirësi. ⁵Më rrahin dhe më burgosin. Nxitin popullin kundër meje. Rraskapitem së punuari dhe heq dorë nga gjumi dhe nga ushqimi. ⁶Punëtor i Perëndisë tregohem me jetën time që nuk ka të sharë, me dijen që më jepet, me durim dhe me mirësi. I tillë tregohem, po ashtu, me anë të dhuntive që m'i jep Shpirti i shenjtë, me dashuri të drejtë, ⁷me shpalljen e së vërtetës dhe me fuqinë që vjen nga Perëndia. Arma ime për sulm dhe për mbrojtje është kjo: bëj atë që është e drejtë para Perëndisë dhe para njerëzve. ⁸Më nderojnë e më fyejnë. Njerëzit flasin edhe keq, edhe mirë për mua. Disa më mbajnë për mashtrues, kurse të tjerët besojnë se jam i vërtetë. ⁹Për disa jam enigmatik, kurse për disa të tjerë jam i kulluar. Nuk jam kurrë larg vdekjes, e megjithatë jam gjallë. Jam trajtuar keq, por nuk vdes. ¹⁰Njerëzit më krijojnë telashe, e megjithatë jam gjithnjë i gëzuar. Jam shumë i varfër, e megjithatë i bëj shumë veta të pasur. Jam pa asgjë në xhep, e megjithatë kam gjithçka që vlen.

¹¹Korintas të dashur, unë flas hapur. Zemra ime është plotësisht e hapur për ju. ¹²Nuk është e vërtetë që nuk keni asnjë vend në të. Ju qëndroni përjashta vetëm sepse përjashtuat vetveten. ¹³Po flas me ju njëlloj si me fëmijët e mi. Më dilni përpara siç ju dola unë! M'i hapni zemrat tuaja!

Paralajmërim për ndikime të dëmshme

(Lev 26,12; Ezech 37,27; Is 52,11)

¹⁴Mos u lidhni me të pafetë e mos u përpiqni të bashkëpunoni me ta. E drejta dhe e padrejta nuk shkojnë së bashku, ashtu siç nuk shkojnë drita e errësira. ¹⁵Çfarë harmonie ka ndërmjet Mesisë dhe djallit? Çfarë lidhjeje ka besimtari me jobesimtarin? ¹⁶E çfarë kanë të përbashkët idhujt me Tempullin e Perëndisë? Ne të gjithë jemi Tempulli ku banon Perëndia e gjallë.

Perëndia tha: *Do të banoj në ta dhe do të jetoj ndër ta. Do të jem Perëndia e tyre.* ¹⁷Prandaj dilni nga rrethi i tyre dhe rrini më vete. Mos prekni asgjë të papastër. Atëherë do t'ju tregoj dashurinë time. ¹⁸Do të jem Ati juaj, e ju do të jeni bijtë e mi dhe bijat e mia. Këtë e thotë Zoti i gjithësisë.

7 Miqtë e mi të dashur! Këto premtime kanë të bëjnë me ne. Prandaj të pastrohemi nga gjithçka që e njollos trupin ose shpirtin. Ta marrim seriozisht vullnetin e Perëndisë dhe të mundohemi të bëhemi ashtu siç do ai.

Lutja për pajtim

²Na kuptoni! Asnjërit prej jush nuk i bëra keq. Asnjërin nuk e dënova ashpër dhe asnjërin nuk e shfrytëzova. ³Nuk po jua them këtë, që t'ju dënoj. Ju thashë tashmë se zemra ime është krejt e hapur për ju. Ju jeni të lidhur me mua për jetë dhe për vdekje. ⁴Kam besim të plotë te ju dhe jam krenar për ju. Megjithë hallin tim, jam plot besim dhe gëzim.

Trishtimi dhe gëzimi (vazhdim i kap. 2,13)

⁵Kur erdha në Maqedoni, nuk gjeta qetësi. Më sulmuan nga të gjitha anët: nga përjashta armiqtë dhe nga përbrenda shqetësimet. ⁶Por Perëndia, e cila i ngushëllon zemërlëshuarit, më dha përsëri zemër me ardhjen e Titit. ⁷Por, jo vetëm me ardhjen e tij – me shumë rëndësi ishte edhe fakti se ju e ngushëlluat Titin. Ai më tregoi se si donit të më shihnit, se si u pikëlluat për atë që ndodhi e se si ishit të gatshëm të merrnit pa rezervë anën time. Kjo më gëzoi edhe më tepër.

⁸Ju ishit fyer shumë nga letra ime; por nuk më vjen keq që ju shkrova ashtu. Kur dëgjova se sa të prekur e ndiheshit, më erdhi vërtet keq, ⁹por tani gëzohem për këtë. Natyrisht jo sepse letra ime ju preku, por sepse kjo ju bëri të vinit në vete. Kjo ishte një lloj dhembjeje që Perëndia mund ta përdorë. Prandaj nuk ju sollli dëm që ju shkrova ashtu. ¹⁰Në të vërtetë, në qoftë se një qortim i tillë sjell dhembjen që do Perëndia, kjo të çon në një pendim për të cilin nuk i vjen keq askujt, dhe kjo përfundon me shpëtim. Përkundrazi, në qoftë se një qortim pranohet siç është zakoni te njerëzit, atëherë ka rrezik të çojë në vdekje. ¹¹Fjalët e mia sollën një pikëllim sipas vullnetit të Perëndisë. Shikoni çfarë fitimi ju sollli kjo! Sa shumë dëshirë të mirë tregoni tani! Si përpiqeni ta provoni pafajësinë tuaj! Zemërimi për fajtorin, frika nga zemërimi im, malli për praninë time dhe zelli për dënimin e fajtorit – të gjitha këto lindën nga kjo! Kështu, ju treguat se jeni të pafajshëm në këtë punë.

¹²Në letërën time nuk ishte çështja për keqbërësin dhe as për viktimën e së keqes. Ju e shfrytëzuat rastin për të treguar para Perëndisë se jeni plotësisht në anën time. ¹³Kështu ndodhi, dhe kjo më dha zemër. U gëzova shumë për gëzimin me të cilin u kthye Titi prej jush, sepse ishte shumë i lumtur për ju të gjithë.

¹⁴Unë ju kisha lavdëruar para tij dhe ju nuk më zhgënjyet. Siç ju kam thënë gjithnjë të vërtetën, ashtu edhe u vërtetua lavdërimi im për Titin. ¹⁵Titi tani ju do edhe më shumë se më parë. Ai e përjetoi se si e

pranuat me kujdes e me nderim dhe si e zbatuat urdhrin tim. ¹⁶Jam i gëzuar se mund të kem besim të plotë te ju.

Grumbullimi i ndihmesës për bashkësinë e Jerusalemit

(Dal 16,18)

8 Tani, vëllezër, dëshiroj t'ju tregoj çfarë shkaktoi hiri i Perëndisë në bashkësitë e Maqedonisë. ²Ata kishin shumë vuajtje dhe u vunë thellësisht në provë. Por gëzimi i tyre ishte aq i madh, saqë megjithë varfërinë e tyre treguan gatishmëri të paparë për të ndihmuar. ³Më besoni: ata dhanë sa ishte e mundur, edhe më shumë, dhe e bënë këtë pa urdhrin tim. ⁴Donin të merrnin pjesë në ndihmesën për bashkësinë e Jerusalemit dhe e quanin këtë nder të veçantë. ⁵Bënë edhe më shumë sesa kisha shpresuar. Duke iu bindur Perëndisë, ata iu dorëzuan së pari Zotit, dhe më vonë edhe mua.

⁶Prandaj i thashë Titit që të kujdesej për këtë punë te ju. Tashmë ka filluar. Tani le t'ju ndihmojë, le ta kryejë këtë shërbim miqësor deri në fund. ⁷Ju keni gjithçka me bollëk: besim, fjalë të fuqishme, dije, vullnet të mirë dhe dashurinë për njëri-tjetrin, të cilën e ngjalla mes jush me shembullin e jetës sime. Dëshiroj që ndihmesa juaj për këtë shërbim miqësor të jetë, gjithashtu, e bollshme.

⁸Nuk ju jap asnjë urdhër. Ju them vetëm se si të tjerët janë të gatshëm për të ndihmuar, që ata t'ju nxitin. Ju duhet të tregoni se dashurinë tuaj e keni me gjithë mend. ⁹Ju e dini çfarë bëri për ju Jezusi, Mesia. Ai ishte i pasur, e megjithatë u varfërua për ju; sepse donte t'ju pasuronte me varfërinë e tij.

¹⁰Ju jap vetëm këshillën time: është për të mirën tuaj që të merrni pjesë në grumbullimin e parasë. Vitin e kaluar ju vendosët për këtë dhe e filluat grumbullimin. ¹¹Tani, pra, çojeni deri në fund këtë punë dhe veproni në kryerjen e detyrës me të njëjtin vrull që kishit gjatë planifikimit. Jepni sipas mundësisë suaj.

¹²Ju keni treguar vullnet të mirë; Perëndia do ta matë ndihmesën tuaj me atë që keni, dhe jo me atë që nuk keni. ¹³Ju vetë nuk duhet të pësoni mungesë, që të ndihmohen të tjerët. Por tani për tani keni më shumë se të tjerët. ¹⁴Prandaj me të drejtë i ndihmoni ata që kanë nevojë. Kur ju të keni nevojë dhe ata të kenë më shumë se ju, atëherë ata duhet t'ju ndihmojnë ju. Kështu, midis jush do të ketë barazi. ¹⁵Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Ata që kishin mbledhur shumë e ata që kishin mbledhur pak, nuk kishin shumë pak.*

Ndihmësit në mbledhjen e ndihmave

(Fu 3,4)

¹⁶E falënderoj Perëndinë që ia dha edhe Titit zellin tim për ju. Titi jo vetëm që e pranoi propozimin tim, ¹⁷por ishte edhe më i zellshëm dhe vendosi vullnetarisht të vinte te ju. ¹⁸Bashkë me të ju dërgoj edhe vëllanë (në fe) që është i nderuar në të gjitha bashkësitë për shkak të veprimtarisë së tij për lajmin e mirë. ¹⁹Bashkësitë e kanë caktuar që ai të më shoqërojë kur ta dorëzoj këtë ndihmesë dashurie, e cila tani po grumbullohet. Kjo e rrit emrin e Zotit dhe ma heq barrën mua. ²⁰Në të vërtetë, mund të dyshohej në mua po të administroja një shumë kaq të madhe. ²¹Dëshiroj të gëzoj emër të mirë, jo vetëm para Perëndisë, por edhe para njerëzve. ²²Po dërgoj edhe një vëlla bashkë me të. E kam vënë shumë herë në provë, e çdo herë ishte shumë i zellshëm. Tani është edhe më i zellshëm se më parë, sepse ka mendim të mirë për ju. Pritini mirë të gjithë. ²³Titi është bashkudhëtari im, si dhe bashkëpunëtori im në shërbimin ndaj jush. Vëllezërit e tjerë vijnë në emrin e bashkësive dhe janë njerëz që nderojnë Mesinë. ²⁴Tregojuni se dashuria juaj është e vërtetë dhe se ju lavdërova me të drejtë. Atëherë këtë do ta marrin vesh të gjitha bashkësitë.

Një e dhënë tjetër për ndihmesën e caktuar për Jerusalem

(Ps 111,9; Is 55,10)

9 Nuk kam më nevojë t'ju njoftoj me hollësi për shërbimin miqësor të caktuar për bashkësinë në Jerusalem. ²E di se ju dëshironi të ndihmoni. Ju lavdërova tashmë te maqedonasit: «Vëllezërit në Korint grumbullojnë që nga viti i kaluar.» Zelli juaj e ka ndezur shumicën e tyre. ³Tani po ju dërgoj disa bashkëbesimtarë. Në të vërtetë, nuk dëshiroj të zhgënjehem, sepse ju lavdërova dhe pohova: «E mbaruan grumbullimin e tyre.» ⁴Vihuni në pozitën time kur maqedonasit që më shoqërojnë, të vënë re se nuk është kështu. Unë do të turpërohem, por edhe juve do t'ju vijë turp. ⁵Prandaj e kam parë të nevojshme t'u lutem bashkëbesimtarëve që të udhëtojnë përpara meje për ta mbledhur ndihmën e premtuar. Atëherë, kur të vij unë, dhurata do të jetë gati, dhe kjo do të tregojë se dhuroni vullnetarisht e jo me detyrim.

Perëndia dhuron, që të dhurojmë edhe ne

⁶Mendohuni mirë: Kush mbjell me kursim, do të korrë pak. Kush mbjell me duart plot, atë e presin të korra të mbara. ⁷Secili nga ju të dhurojë aq sa ka ndër mend të japë. Për këtë nuk duhet t'i vijë keq, e kjo nuk duhet të bëhet me pahir. Perëndia i do ata që japin me gëzim. ⁸Perëndia mund t'ju japë më shumë sesa ju duhet, kështu që gjithmonë të keni jo vetëm çfarë ju nevojitet personalisht, por edhe atë që ju duhet për të qenë bujarë me të tjerët. ⁹Atëherë për ju do të realizohet ajo që thuhet në Shkrimin e shenjtë: *Me bujari u jep nevojtarëve; mirëbërësia e tij nuk do të harrohet kurrë.*

¹⁰Perëndia, që i jep mbjellësit farën dhe bukë për ushqim, do t'ju japë edhe juve farë e do ta bëjë atë të rritet, që mirëbërësia juaj t'ju sjellë të korra të bollshme. ¹¹Ai do t'ju bëjë aq të pasur, sa të mund të jepni në çdo kohë me bujari. Atëherë shumë njerëz do ta falënderojnë Perëndinë për shkak të dhuratave që ne do t'u japim atyre nga ana juaj. ¹²Me këtë kontribut nuk është vetëm fjala për ndihmën ndaj kishës në Jerusalem. Edhe më me rëndësi është fakti që Perëndinë do ta falënderojnë më shumë njerëz. ¹³Në qoftë se dalin të mirë në këtë punë, të krishterët në Jerusalem do ta falënderojnë Perëndinë për këtë. Do ta falënderojnë, sepse ju qëndroni shumë besnikë ndaj lajmit të mirë për Mesinë dhe sepse i ndani vullnetarisht të mirat tuaja me të tjerët. ¹⁴E pasi shohin se si Perëndia e tregoi me kaq begati mëshirën e tij ndaj jush, ata do të lutën për ju e do të kenë mall për ju. ¹⁵Ta falënderojmë Perëndinë për një dhuratë të tillë! Ajo është aq e madhe, sa nuk mund të përshkruhet.

Pali mbron pozitën e vet

(Jer 9,24)

10Unë, Pali, tani duhet të flas për vete. Siç duket, jam i druajtur kur ndodhem mes jush, por nga lart hiqem si zotëri i rëndë. Ju lutem me mirësinë dhe me butësinë e Mesisë: ²Mos më detyroni ta tregoj rëndësinë time kur të vij! Nuk kam asnjë frikë nga ata që më paditin për dobësitë njerëzore dhe për mungesën e fuqive të plota shpirtërore. ³Jam, vërtet, vetëm një njeri, por nuk luftoj sipas mënyrës njerëzore. ⁴Në luftën time nuk përdor armët njerëzore, por armët e fuqishme të Perëndisë. Me anën e tyre shkatërroj kështjellat e armikut: rrëzoj sofizma ⁵dhe çdo mendjemadhësi që bllokoi njohurinë e Perëndisë. Kap çdo mendim që ngrihet kundër Perëndisë dhe ia nënshtroj atë urdhrin të Mesisë. ⁶Gjithashtu, jam gati të ndëshkoj çdo mosbindje, derisa ju, si bashkësi, të bindeni plotësisht. ⁷Pranojini faktet. Kur njëri nga ju pretendon t'i takojë Mesisë, të marrë parasysht se edhe unë i takoj Mesisë. ⁸Unë jam në gjendje ta shfrytëzoj edhe më tej pozitën time e t'i përdor fuqitë e plota që m'i ka dhënë Zoti. Në këtë rast do të kisha të drejtë. Por e mora detyrën time për t'ju ndihmuar dhe jo për t'ju rrëzuar. ⁹Nuk duhet të duket sikur të kem dashur t'ju tremb me letrat e mia. ¹⁰Në të vërtetë, ju thoni: «Lëtrat që shkruan ai, janë me rëndësi dhe të bëjnë përshtypje, kurse, kur është me ne, bën figurë të keqe, dhe fjala e tij nuk ka asnjë fuqi.» ¹¹Kush mendon ashtu, le ta dijë mirë: «Pikërisht ashtu siç veprojnë letrat e mia në ju, do të veprojnë edhe unë kur të vij te ju.» ¹²Vërtet, nuk guxoj të krahasohem me ata që shkruajnë rekomandime për vetveten ose madje të barazohem me ta. Natyrisht, nuk mund ta përfshij veten në një klasë të tillë. Ata janë aq pa mend, sa që caktojnë kriteret e veta, me të cilat krahasohen. ¹³Unë, përkundrazi, nuk do të kem pretendime të çmendura, por do ta vlerësoj vetveten sipas shërbimit që më ka caktuar Perëndia, dhe kjo përfshin edhe veprimin tim për ju. ¹⁴⁻¹⁵Nuk e tejkaloj detyrën time kur merrem me interesat tuaja, sepse predikimi i lajmit të mirë më vuri në kontakt me ju. Krenaria ime nuk lidhet me punët jashtë sferës sime, as me punën e të tjerëve. Jo, shpresa ime është që besimi juaj, i cili po rritet, të shkaktojë zgjerimin e fushës së veprimtarisë sime; ¹⁶kështu që së shpejti do ta shpall lajmin e mirë përtej Korintit, pa u krenuar për atë që u krye në fushën e veprimtarisë së të tjerëve. ¹⁷Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Kush dëshiron të mburret, të mburret për atë që bëri Zoti.* ¹⁸Nuk vlen vetërekomandimi, por fitimi i miratimit të Perëndisë.

Pali dhe apostujt e rremë

(Zan 3,1 - 5,13)

11Më lejoni, të paktën, të bëhem sikur të mos isha në vete e të lavdëroj veten. Më duroni! ²Unë ju ruaj me shumë xhelozsi si vetë Perëndia. Ju jeni si vajza që ju fejova me një djalë të vetëm, d.m.th. me Mesinë. Do t'ju sjell tek ai të paprekshëm. ³Eva u mashtrua me gënjeshtrenë dinake të gjarprit. Kam frikë se mos ngatërrohen edhe mendimet tuaja dhe mos nuk e doni më Mesinë me pastërti dhe me gjithë zemër. ⁴Ju duroni kur dikush vjen te ju duke shpallur një Mesi të ndryshëm nga ai që ju kam sjellë unë. Ju pranoni të merrni një shpirt të ndryshëm nga ai që morët më parë, dhe pranoni një lajm të mirë të ndryshëm nga ai për të cilin dëgjuat në predikimin tim. ⁵Jam i bindur që unë nuk bie aspak më poshtë se «kryeapostujt» tuaj. ⁶Ndoshta nuk jam orator i shquar, por përsa i përket diturisë, barazohem me cilindo. Këtë jua kam provuar në çdo kohë dhe në çdo situatë. ⁷Por ndoshta nuk do të kisha të drejtë në qoftë se nuk do t'ju shpallja lajmin e mirë pa shpërblim. Në qoftë se u poshtërova me këtë, kjo ndodhi për fitimin tuaj. ⁸Për shërbimin tim ndaj jush më paguajnë bashkësitë e tjera. Unë i grabita për hatrin tuaj! ⁹Derisa isha me ju, nuk e mërzi asnjërin nga ju kur kisha nevojë, sepse bashkëbesimtarët që erdhën nga Maqedonia, më sollën ato që më duheshin. Nuk doja t'ju bëhesha aspak barrë. Kështu do të sillem me ju edhe në të ardhmen. ¹⁰Pasha të vërtetën e Mesisë që është në mua: këtë arsye krenarie nuk do të ma heqë askush në mbarë provincën e Azisë! ¹¹Përse ngul këmbë për këtë? Ndoshta sepse nuk ju dua? Perëndia e di se ju dua. ¹²Kur në të ardhmen të mos ju marr gjë, kjo do të ndodhë për një arsye tjetër. Kryeapostujt tuaj kërkojnë vetëm rastin për t'u barazuar me mua. Ata janë krenarë se financohen nga bashkësia; ata pohojnë se kjo është një dëshmi për autoritetin e tyre dhe dëshirojnë që të barazohem me ta. ¹³Në të vërtetë, ata janë apostuj të rremë; ata janë mashtrues që shtiren si apostuj të Mesisë. ¹⁴Kjo nuk është për t'u çuditur. Edhe

Satani shtiret si engjell i virtytshëm! ¹⁵Prandaj nuk është asgjë e veçantë kur ndihmësit e tij shtiren si shërbëtorë të Perëndisë. Por në fund ata do të dënohen sipas veprave të tyre.

♦ Sigurisht judaizantët, për të cilët bëhet aludim në Letrën drejtuar galatasve.

Rekomandimet e Palit

(Br 25,3)

¹⁶Po e përsëris: askush të mos besojë se nuk jam në vete. Por, në qoftë se ndokush mendon kështu, le të më pranojë në mënyrë që të mund ta lavdëroj pak veten. ¹⁷Kjo që po ju them tani, nuk është siç më urdhëron Zoti. Po ju flas si njeri i papërgjegjshëm, kur pranoj të flas kështu. ¹⁸Por meqë në epërsitë e tyre mbështeten kaq shumë veta, edhe unë do ta bëj këtë. ¹⁹Ju jeni shumë të mençur – prandaj pranoni gjithçka që ju propozon një i marrë! ²⁰Ju duroni kur dikush ju shtyp, ju shfrytëzon dhe ju robëron, ju përbuz dhe ju bie me shuplakë. ²¹Duhet ta pranoj për turpin tim: isha tepër i druajtur për ta bërë një gjë të tillë!

Tani po flas si i çmendur: për atë për të cilën krenohen të tjerët, mund të krenohem edhe unë. ²²A janë hebrej të vërtetë? ♦ I tillë jam edhe unë! Në janë izraelitë? ♦♦ I tillë jam edhe unë! A janë pasardhës të Avrahamit? I tillë jam edhe unë! ²³A janë shërbëtorë të Mesisë? Po çmendem: i tillë jam aq më tepër edhe unë! Më shumë punova për Mesinë. Më shpesh isha në burg. Më shumë më rrahën. Më shpesh m'u kanos vdekja.

²⁴Nga kryetarët hebrej mora pesë herë nga tridhjetë e nëntë kamxhikë! ²⁵Tri herë jam rrahur me thupër, një herë jam vranë me gurë, tri herë kam përjetuar anijetherje, një natë e një ditë më morën valët në det të hapur. ²⁶Në udhëtimet e mia të shpeshta isha në rrezik nga vërshimet dhe nga kusarët. Më kanë ndjekur hebrejtë dhe johebrejtë.

Kishte rreziqe në qytete dhe në shkretëtirë, rreziqe në det të hapur dhe rreziqe nga besimtarët e rremë.

²⁷Kam duruar shumë mundime. Shpeshherë kam kaluar net të tëra pa gjumë; kam pasur uri dhe etje. Shpesh nuk kisha asgjë për të ngrënë ose ngrija ngaqë nuk isha veshur sa duhej. ²⁸Mund të numëroj edhe më shumë raste, por dua të përmend edhe trysninë që më shkakton vazhdimisht kujdesi për të gjitha bashkësitë. ²⁹A është ndonjëri nga anëtarët e bashkësive i dobët? Ky është kujdesi im. Dhe kur ndonjëri largohet nga Perëndia, kjo më prek thellë.

³⁰Në qoftë se duhet të krenohem, do të krenohem për dobësitë e mia. ³¹Perëndia, Ati i Jezusit, Mesisë, e di se unë nuk e teproj. Lavdi i qoftë përgjithmonë! ³²Kur isha në Damask, përfaqësuesi i mbretit Aret vuri rojë në portat e qytetit për të më arrestuar. ³³Por besimtarët më futën në një kofin dhe më zbritën nëpër një vrimë në mur, dhe unë u ika.

♦ Banorët e Izraelit (Palestinës) që dinin hebraisht. ♦♦ Hebrejtë.

Epërsia e madhe e Palit

12 Ju më detyroni të vazhdoj të krenohem. Kjo, vërtet, nuk i sjell dobi ndonjërit, por tani do të flas për vegime dhe zbulime nga Perëndia. ²Njoh një të krishterë, ♦ i cili, para katërmëdhjetë vjetësh ishte ngritur në parajsë. Nuk e di nëse ishte me trup ose me shpirt; këtë e di vetëm Perëndia. ³Megjithatë jam i sigurt se ky njeri ka qenë ngritur në parajsë – nëse ishte në trupin ose në shpirtin e tij, kjo nuk më kujtohet më – këtë e di vetëm Perëndia. Atje dëgjoi fjalë të pashpjegueshme, të cilat askush nuk mund t'i përkthejë, dhe as duhen përkthyer në gjuhën njerëzore. ⁵Unë jam sinqerisht krenar për një përvojë të tillë, por vendosa të mos krenohem për asgjë personale, përveç atyre që mund të quhen dobësitë e mia. ⁶Po të dëshiroja të krenohesha, nuk do të isha aspak i marrë për t'u krenuar për përjetimet e mia, e në këtë mënyrë do të thosha të vërtetën. Megjithatë heq dorë nga kjo; sepse secili duhet të më gjykojë sipas asaj që dëgjon dhe shikon për mua, dhe të mos mendojë më shumë për mua. ⁷Këto zbulime që më dha Perëndia, ishin aq madhështore, saqë, që të mos më mbushej mendja, ai më dha një ferrë në trup – engjellin e djallit për të më rrahur, që të mos krenohem. ⁸Për këtë iu luta Zotit tri herë që të më lironte nga ajo. ⁹Por ai m'u përgjigj: «Të mjafton hiri im, sepse sa më i dobët të jesh, aq më e fortë tregohet në ty fuqia ime.» Tani i duroj me dëshirë dobësitë e mia, madje krenohem për to, që në mua të tregohet fuqia e Mesisë. ¹⁰Meqë ai më ndihmon, gëzohem për vuajtjen time, për keqtrajtimet, për ngushticat, për përndjekjet dhe vështirësitë. Sepse pikërisht atëherë kur jam i dobët, jam i fortë.

♦ d.m.th. vetë Pali.

Kujdesi i Palit për korintasit

¹¹Tani u bëra me të vërtetë i marrë! Por ju më detyruat të bëja kështu! Në qoftë se ju kishit mendim më të mirë për mua, kjo nuk do të ishte e nevojshme. Në të vërtetë, nuk bie aspak më poshtë se ata kryeapostuj. ¹²Me gjithë durimin, u tregova mes jush si apostull me anë të mrekullive dhe shenjave të tjera të fuqive të mia të plota. ¹³Mos vallë ju kam trajtuar më keq se bashkësitë e tjera? Di vetëm se nuk u

bëra barrë për ju përse i përket anës financiare. Ma falni këtë «padrejtësi»!

¹⁴Tani jam gati të vij te ju për të tretën herë dhe nuk do t'ju bëhem barrë, sepse nuk kërkoj pasurinë tuaj, por ju. Në të vërtetë, fëmijët nuk janë të detyruar të sigurojnë prindërit por, prindërit fëmijët. ¹⁵Për hatrin tuaj, do t'ju jepja me dëshirë gjithçka, qoftë edhe jetën time. A do të më doni ju më pak ngaqë unë ju dua aq shumë?

¹⁶Ju duhet ta pranoni se unë nuk u bëra barrë për ju. Ose, mos isha unë, vallë, dinak dhe tinzar? ¹⁷A ju shfrytëzova me anë të ndonjërit prej lajmëtarëve të mi? ¹⁸Ju dërgova Titin dhe bashkëbesimtarin tjetër; a mund të pohoni se Titi ju shfrytëzoi? A nuk veprimë të dy së bashku dhe a nuk ecim në të njëjtën udhë? ¹⁹Mos mendoni se ndoshta përpiqem të justifikohem para jush? Aspak, po ju flas para Perëndisë si njeriu që i takon Mesisë. Bëj kështu për të mirën tuaj, miq të dashur. ²⁰Kam frikë se mos t'ju gjej, kur të vij, ashtu siç nuk kam dëshirë t'ju gjej. Atëherë ju do të më gjeni ashtu siç nuk do të dëshironit. Kam frikë se mos gjej smirë dhe grindje, mungesë vetëkontrolli, egoizëm, fyerje, shpifje, mendjemadhësi dhe rebelim. ²¹Unë nuk dëshiroj që të më turpërojë Perëndia para jush, kur të vij te ju. Nuk dëshiroj të trishtohem për shumë njerëz që bënë mëkat dhe nuk u përmirësuan. Pastrohuni nga gjithçka që jua ndyn ndërgjegjen, dhe largohuni nga jeta e shthurur dhe e pagdhendur.

Paralajmërimet e fundit dhe përshëndetjet

13 Është hera e tretë që po ju bëj vizitë. Atëherë do të veproj sipas rregullit: *Vendimi gjyqësor do të caktohet në bazë të dy ose tre dëshmitarëve.* ²Për ata që kanë mëkatuar mes jush, dhe për të gjithë të tjerët, përsëris atë që ju shpalla gjatë vizitës sime të dytë: kur të vij herën tjetër, nuk do të kursej asnjëri. ³Atëherë do të keni dëshminë që Mesia flet me anën time. Mesia nuk është i dobët ndaj jush, por tregon fuqinë e tij mes jush. ⁴Kur vdiq në kryq, ai ishte i dobët. Por tani ai jeton me anën e fuqisë së Perëndisë. Edhe unë jam i dobët, siç ishte vetë Mesia. Por ju do ta shihni se jam mjaft i fortë për t'ju trajtuar siç duhet, sepse marr pjesë në jetën e tij me anën e fuqisë së Perëndisë.

⁵Ju duhet ta shikoni vetveten për t'u siguruar nëse qëndroni me të vërtetë në fe. Kontrolloni vetveten, e jo mua! Ju duhet ta dini se Mesia banon në ju. Në qoftë se jo, atëherë nuk jeni besimtarë të vërtetë! ⁶E pasi ta kontrolloni vetveten, shpresoj se do të vini re se edhe unë jam besimtar i vërtetë! ⁷I lutem Perëndisë që ju të gjeni përgjigjen e vërtetë në kontrollimin tuaj, jo sepse unë kam nevojë për miratimin tuaj, por sepse dëshiroj që të gjeni përgjigjen e drejtë, edhe në qoftë se del që unë nuk jam besimtar i vërtetë! ⁸Në të vërtetë, asgjë nuk mund të bëjmë kundër së vërtetës: pushteti ynë është vetëm në dobi të së vërtetës. ⁹Por po gëzohem kur unë jam i dobët e ju të fortë. Prandaj edhe i lutem Perëndisë që t'ju kthejë në rrugën e drejtë.

¹⁰Po jua shkruaj të gjitha këto ndërsa jam ende larg jush. Nuk dëshiroj të sillem ashpër me ju kur të vij. Pushtetin që më dha Zoti, e mora jo për të shkatërruar bashkësinë, por për ta forcuar atë.

¹¹Lamtumirë, vëllezër! Merrini për zemër fjalët e mia dhe pranoni të shkoni në rrugën e drejtë. Kini unitet dhe jetoni në paqe me njëri-tjetrin. Atëherë Perëndia, e cila na jep dashurinë dhe paqen e tij, do të jetë me ju.

¹²Përshëndeteni njëri-tjetrin me puthje vëllazërore. Ju bën të fala e tërë bashkësia. ¹³Qofshim me ju të gjithë hiri i Zotit tonë, Jezus Mesisë, dashuria e Perëndisë dhe bashkësia me Shpirtin e shenjtë!